

[Justitsministeren]

fundet sted – udvises, jfr. udlændingelovens § 22.

På tilsvarende måde kan en sådan person nægtes visum, også selv om han i øvrigt måtte have retskrav på opholdstilladelse, jfr. lovens § 10, stk. 1, nr. 2.

I de sjældne tilfælde, hvor denne beføjelse er taget i anvendelse, har afgørelsen beroet på en nøje vurdering af udlændingens forhold på baggrund af de tilvejebragte oplysninger.

Det ligger i sagens natur, at der ikke kan gives mere præcise oplysninger om de omstændigheder, der herved er bragt frem. Sådanne oplysninger vil også være unddraget aktindsigt.

For så vidt angår forståelsen af begrebet »statens sikkerhed« henvises til udlændingelovudvalgets betænkning nr. 968/1982 side 164–165. Det tilføjes, at der i udvalget var enighed om, at også den nye udlændingelov skulle indeholde hjemmel til udvisning af hensyn til statens sikkerhed.

Spm. nr. S 247

Til *justitsministeren* (9/11 84) af:

Lenger (VS):

»Er ministeren enig i, at udenlandske straffasonere i henhold til overgangsordningen i udlændingeloven skal have samme rettigheder som øvrige udenlandske straffasonere?«

Begrundelse

Statsadvokaten for København har tilsyneladende den opfattelse, at sager, der er afgjort efter overgangsreglen i udlændingelovens § 65, ikke kan underkastes domstolsprøvelse i henhold til samme lovs § 50.

Dette indebærer, at udenlandske straffasonere stilles forskelligt, hvilket spørgeren finder betænkeligt, idet overgangsreglen netop er indført for at skabe lighed.

Svar (19/11 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I begrundelsen for det stillede spørgsmål henvises til statsadvokaten for København.

Det er over for justitsministeriet oplyst, at statsadvokaten for København i juli måned 1984 har truffet afgørelse i en konkret sag

vedrørende adgangen til domstolsprøvelse i henhold til udlændingslovens § 50.

Rigsadvokaten har oplyst, at afgørelsen blev påklaget til rigsadvokaten, der den 24. august 1984 har stadfæstet statsadvokatens afgørelse.

Ifølge retsplejelovens organisatoriske opbygning af anklagemyndigheden kan rigsadvokatens afgørelse indbringes for justitsministeriet.

Da justitsministeriet således kan blive direkte inddraget i den konkrete sag som klageinstans og i så fald konkret skal tage stilling til det rejste spørgsmål, finder jeg det af principielle grunde ikke rigtigt på nuværende tidspunkt at udtale mig om spørgsmålet.

Spm. nr. S 250

Til *socialministeren* (9/11 84) af:

Carsten Andersen (SF):

»Finder ministeren, at det den 1. oktober 1984 af Københavns kommunes socialdirektør udstedte cirkulære om samarbejde med politiet er i overensstemmelse med bestemmelserne i socialministeriets cirkulære om rådgivning og tilsyn af 9. oktober 1975, særligt pkt. 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31 og 33, idet der især henvises til det københavnske cirkulæres afsnit 4 og 5.1, 5.35, 5.41, 5.42 og 5.5?«

Begrundelse

Cirkulæret om rådgivning og tilsyn omtaler tillidsforholdet mellem socialmedarbejderne i forvaltningen og klienten som værende af stor betydning for det videre arbejde socialforvaltning og klient imellem. Tillidsforholdet opbygges med åbenhed omkring brugen af klientens oplysninger.

Københavns kommunes tilsidesættelse af dette grundlæggende element i socialt arbejde giver medarbejderne i Københavns kommunes socialforvaltning særdeles vanskelige vilkår og ringe muligheder for succes.

Svar (16/11 84):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

I socialministeriets cirkulære af 9. oktober 1975 er givet vejledende retningslinier til kommunerne i forbindelse med reglerne i bistandslovens afsnit om rådgivning og til-